

Sygn. akt I C 1352/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

28 czerwca 2013 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu I. Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Rafał Cieszyński

Protokolant Ewelina Kiałka

po rozpoznaniu na rozprawie 20 czerwca 2013 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa A. T.

przeciwko L. S., D. S., A. S.i Skarbowi Państwa – (...)we W.

o zwolnienie spod egzekucji

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powódki A. T. na rzecz pozwanych L. S., D. S. i A. S. kwotę po 1.200 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego;

III. zasądza od powódki A. T. na rzecz pozwanego Skarbu Państwa – (...) kwotę 5.400 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego;

IV. obciąża Skarb Państwa kosztami sądowymi, od obowiązku uiszczenia których powódka została zwolniona.

Sygn. akt I C 1352/12

UZASADNIENIE

Pozwem z 06 września 2012 r. skierowanym przeciwko L. S.D.S., A. S.i Skarbowi Państwa – (...)we W., powódka A. T.domagała się zwolnienia spod egzekucji prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia-Fabrycznej T. K.pod sygnaturami akt Km 2808/11 i Kms 191/12 z wniosku pozwanych wierzycieli przeciwko dłużnikowi K. T.udziału w ograniczonym prawie rzeczowym, to jest spółdzielczym własnościowym prawie do lokalu mieszkalnego numer (...)przy ulicy (...)we W.przysługującym dłużnikowi. Nadto powódka wniosła o udzielenie zabezpieczenia poprzez zawieszenie postępowań egzekucyjnych.

Na uzasadnienie żądania podała, iż z wniosku pozwanych Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia-Fabrycznej T. K. wszczął egzekucję z udziału w ograniczonym prawie rzeczowym [opisanym w petitum pozwu]. 09 sierpnia 2012 r. powódka zwróciła się do Komornika o umorzenie postępowania skierowanego do tego prawa. Wierzyciele zawiadomieni przez Komornika w trybie art. 827 k.p.c. nie wyrazili zgody na odstąpienie od egzekucji. Powódka zarzucała, iż spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu, będące przedmiotem egzekucji, przysługuje jej i jej byłemu mężowi – dłużnikowi K. T.. W chwili obecnej toczy się przed Sądem Rejonowym dla Wrocławia-Fabrycznej postępowanie w przedmiocie podziału majątku. Zgodnie z żądaniem wniosku w tamtej sprawie, prawo do lokalu miałyby przysługiwać powódce, z obowiązkiem spłaty na rzecz K. T.. W związku z powyższym skierowanie egzekucji do udziału przypadającego dłużnikowi narusza prawa powódki. Na chwilę obecną nie jest bowiem rozstrzygnięte, komu i w jaki sposób zostanie przyznane uprawnienie do tego lokalu. Egzekucyjna sprzedaż udziału dłużnika uniemożliwi

powódce uzyskanie tego lokalu; zaś skutecznie przeprowadzić egzekucję na rzecz wierzycieli będzie można z sumy uzyskanej przez dłużnika od powódki.

Postanowieniem z 07 grudnia 2012 r. (...) oddalił wniosek powódki o udzielenie zabezpieczenia.

Postanowieniem z 10 kwietnia 2013 r. Sąd Apelacyjny oddalił zażalenie powódki na postanowienie (...) z 07 grudnia 2012 r.

W odpowiedzi na pozew z 22 lutego 2013 r. pozwani L. S., D. S. i A. S. wnieśli o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Uzasadniając, zarzucili, że egzekucja skierowana została wyłącznie do udziału dłużnika w nieruchomości, a nie do majątku powódki, stąd też egzekucja obejmująca udział nie narusza praw powódki w rozumieniu art. 841 § 1 k.p.c. Wskazali, że nawet gdyby w trakcie egzekucji prawo to stałoby się przedmiotem odrębnej własności powódki, nie może być podstawą zakwestionowania tytułu wykonawczego w trybie art. 840 k.p.c. lub art. 841 k.p.c. Brak też byłoby podstaw do twierdzenia, że małżonek dłużnika może być uznany za osobę trzecią w rozumieniu art. 841 k.p.c. Chybiona jest także argumentacja powódki, w której upatruje ona naruszenia swoich praw w ewentualnej egzekucji z udziału, bowiem jeśli dojdzie do sprzedaży, powódka nie straci możliwości uzyskania całości lokalu, z obowiązkiem spłaty wtedy nie byłemu mężowi, a innemu współuprawnionemu.

W odpowiedzi na pozew z 22 lutego 2013 r. pozwany Skarb Państwa – (...)we W. wniósł o odrzucenie w stosunku do tego pozwanego pozwu, a w przypadku nieuwzględnienia tego wniosku o oddalenie powództwa oraz zasądzenie na rzecz Skarbu Państwa – (...)kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W pierwszym rzędzie pozwany zarzucił, iż z treści powództwa nie wynika, by powódka łączyła swoje roszczenie z działaniem Skarbu Państwa, wskazując w oznaczeniach pism (...)we W., jednostka ta nie posiada zdolności sądowej, a brak ten jest nieusuwalny, co implikuje odrzucenie pozwu na podstawie art. 199 § 1 pkt 3 k.p.c.

Dodatkowo pozwany zarzucił, iż egzekucja nie narusza praw powódki, które ograniczają się wyłącznie do udziału. Skoro zatem zakres egzekucji nie obejmuje tego udziału, to roszczenie jako niezasadne winno podlegać oddaleniu. Nadto powództwo o zwolnienie zajętego przedmiotu od egzekucji co do zasady może być wniesione przed upływem jednego miesiąca od dnia dowiedzenia się o naruszeniu prawa powoda. Termin ten jest terminem prawa materialnego o charakterze prekluzyjnym. Nie podlega przywróceniu, a jego uchybienie skutkuje oddaleniem powództwa. Powódka wnosząc powództwo ekscydencyjne winna wykazać, że dochowała powołanego terminu.

Pismem przygotowawczym z 22 kwietnia 2013 r. powódka sprecyzowała oznaczenie pozwanego (...)we W., wskazując na Skarb Państwa – (...)we W.. Nadto podniosła, iż zgodnie z żądaniami zgłoszonymi we wniosku o podział majątku wspólnego spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu ma przyspaść powódce; nie można jednak w chwili obecnej określić do udziału w jakiej wielkości ogranicza się prawo powódki w przedmiocie egzekucji, a tym samym do udziału jakiej wielkości Komornik może skutecznie kierować egzekucję. Odnośnie terminu, powódka wskazała, iż o dokonany naruszeniu dowiedziała się 09 sierpnia 2012 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem z 29 listopada 2010 r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu rozwiązał związek małżeński A. T. i K. T. przez rozwód. Wyrok uprawomocnił się z 11 marca 2011 r.

(dowód: wyrok Sądu Okręgowego z 29 listopada 2010 r. sygn. akt XII RC 1363/09 oraz wyrok Sądu Apelacyjnego sygn. akt I ACa 105/11 k. 85 akt egzekucyjnych Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia-Fabrycznej T. K. Kancelaria Komornicza we W. sygn. akt KM 2808/2011)

A. T. i K. T. przysługuje w udziałach po 1/2 części spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego numer (...) położonego we W. przy ulicy (...).

(dowód: pismo Spółdzielni Mieszkaniowej (...) z siedzibą we W. k. 147)

Wnioskiem z 22 sierpnia 2012 r. A. T. domagała się podziału majątku wspólnego małżonków A. T. i K. T., wnosząc o ustanie, że udziały małżonków w majątku wspólnym są równe. Postanowieniem z 23 maja 2013 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu zawiesił postępowanie w sprawie do czasu prawomocnego zakończenia postępowania prowadzonego przez Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu pod sygn. akt XIV C 372/09.

(dowód: wniosek o podział majątku wspólnego zarejestrowany w Sądzie Rejonowym dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu w XIV Wydziale Cywilnym pod sygn. akt XIV Ns 814/12,

postanowienie z 23 maja 2013 r. w aktach Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu XIV Wydziału Cywilnego sygn. akt XIV Ns 814/12)

Wnioskiem z 10 listopada 2011 r. złożonym do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia-Fabrycznej T. K.Kancelaria Komornicza we W.wierzyciele L. S., A. S.i D. S.domagali wszczęcia i prowadzenia egzekucji przeciwko dłużnikowi K. T..

(dowód: wniosek z 10 listopada 2011 r. k. 1 akt egzekucyjnych Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia-Fabrycznej T. K.Kancelaria Komornicza we W.sygn. akt KM 2808/2011)

Postanowieniem z 25 maja 2012 r. organ egzekucyjny na podstawie art. 824 § 1 pkt 2 k.p.c. wszczęło postępowanie egzekucyjne, co do spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego numer (...) położonego we W. przy ulicy (...), umorzył; wszczynając postępowanie egzekucyjne do udziału w wysokości 1/2 części spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego numer (...) położonego we W. przy ulicy (...). Odpis postanowienia wraz z zawiadomieniem o wszczęciu egzekucji z udziału w wysokości 1/2 w opisanym spółdzielczym prawie do lokalu A. T. otrzymała 06 czerwca 2012 r.

(dowód: postanowienie z 25 maja 2012 r. k. 86 akt egzekucyjnych Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia-Fabrycznej T. K.Kancelaria Komornicza we W.sygn. akt KM 2808/2011,

zwrotne potwierdzenie odbioru k. 86 v akt egzekucyjnych Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia-Fabrycznej T. K.Kancelaria Komornicza we W.sygn. akt KM 2808/2011)

Wnioskiem egzekucyjnym z 27 lutego 2012 r. wierzyciel Skarb Państwa – (...)we W. wszczął postępowanie egzekucyjne przy udziale dłużnika K. T.. Pismem z 13 lipca 2012 r. wierzyciel złożył wniosek o przyłączenie się do egzekucji z udziału w nieruchomości dłużnika położonych we W.przy ulicy (...). Postanowieniem Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu T. K.Kancelaria Komornicza we W.na podstawie art. 927 k.p.c. połączono do postępowania prowadzonego pod sygnaturą akt KM 2808/2011 egzekucję z udziału w wysokości 1/2 w spółdzielczym prawie do lokalu mieszkalnego numer (...)położonego przy ulicy (...). Odpis postanowienia wraz z zawiadomieniem o przyłączeniu się do egzekucji z udziału w spółdzielczym prawie do lokalu opisanym wyżej doręczono A. T.06 sierpnia 2012 r.

(dowód: polecenie egzekucji z 27 lutego 2012 r. akta egzekucyjne Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia-Fabrycznej T. K.Kancelaria Komornicza we W.sygn. akt KMS 191/2012,

postanowienie z 19 lipca 2012 r. k. 4 akt egzekucyjnych Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia-Fabrycznej T. K.Kancelaria Komornicza we W.sygn. akt KMS 191/2012,

zawiadomienie z 19 lipca 2012 r. k. 7 akt egzekucyjnych Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia-Fabrycznej T. K.Kancelaria Komornicza we W.sygn. akt KMS 191/2012,

zwrotne potwierdzenie odbioru k. 7 v akt egzekucyjnych Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia-Fabrycznej T. K.Kancelaria Komornicza we W.sygn. akt KMS 191/2012)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Jak stanowi norma art. 841 § 1 k.p.c. osoba trzecia może w drodze powództwa żądać zwolnienia zajętego przedmiotu od egzekucji, jeżeli skierowanie do niego egzekucji narusza jej prawa. Zgodnie zaś z brzmieniem § 3 powołanego przepisu powództwo można wnieść w terminie miesiąca od dnia dowiedzenia się o naruszeniu prawa, chyba że inny termin jest przewidziany w przepisach odrębnych.

W ogólności zasygnalizować jedynie należy, iż powództwo ekscydencyjne należy – obok powództwa opozycyjnego – do środków obrony merytorycznej. Ten środek obrony przyznany został osobie trzeciej. Według art. 841 § 1 k.p.c. osoba ta może w drodze powództwa żądać zwolnienia zajętego przedmiotu od egzekucji, jeżeli skierowanie do tego przedmiotu egzekucji narusza jej prawa. Wypadki naruszenia prawa mogące stanowić podstawę powództwa – wskazywane przykładowo w doktrynie – obejmują sytuacje, w których: skierowano egzekucję do przedmiotu stanowiącego własność osoby trzeciej, osobie trzeciej przysługuje ograniczone prawo rzeczowe do zajętego przedmiotu, a ustawa nie nakazuje uwzględniać tego prawa w inny sposób w egzekucji, zajęty przedmiot nie należy do dłużnika, a osoba trzecia ma prawo żądać wydania tego przedmiotu, na korzyść osoby trzeciej istnieje obowiązujący wierzyciela zakaz zbywania lub obciążania przedmiotu (S. Kozik [w:] Kodeks postępowania cywilnego. Postępowanie zabezpieczające i egzekucyjne. Komentarz, wyd. III, red. Z. Szczurek, Sopot 2005, s. 375).

Co istotne dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, to podkreślenia wymaga, iż skuteczność powództwa z art. 841 k.p.c. uzależniona została od zachowania terminu do jego wniesienia. W myśl art. 841 § 3 k.p.c. powództwo można wnieść w terminie miesiąca od dnia dowiedzenia się o naruszeniu prawa, chyba że inny termin jest przewidziany w przepisach odrębnych. Przytoczone sformułowanie nie pozostawia wątpliwości, że wskazanym w tym przepisie dniem, w którym strona dowiedziała się o naruszeniu prawa, jest dzień, w którym ona faktycznie dowiedziała się o zajęciu przedmiotu, a nie dzień, w którym mogła się o nim dowiedzieć przy dołożeniu należytej staranności. Z wprowadzeniem tego terminu powstał spór, czy zastrzeżony w ustawie procesowej miesięczny termin do wniesienia powództwa o zwolnienie od egzekucji jest terminem procesowym, czy też terminem materialnoprawnym. W przeważającej większości wypowiedzi w doktrynie i jednolicie w – dotychczasowym – orzecznictwie przyjmuje się, że miesięczny termin do wytoczenia powództwa z art. 841 jest terminem prawa materialnego. Wyczerpującą argumentację tego stanowiska przytoczył Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały z 17 lipca 2007 r., sygn. akt III CZP 57/07 [OSP 2009, nr 4, poz. 41, z glosą J. Jankowskiego].

Reasumując tę część rozważań za Sądem Najwyższym wskazać należy, iż wprowadzony w art. 841 § 3 k.p.c. miesięczny termin do wytoczenia powództwa o zwolnienie zajętego przedmiotu od egzekucji jest terminem prawa materialnego, a co za tym idzie, jego niezachowanie nie pociąga za sobą odrzucenia pozwu, lecz oddalenie powództwa.

Przenosząc powyższe ogólne rozważania na grunt rozpoznawanej sprawy, jak wynika z zebranego w sprawie materiału procesowego w postaci akt egzekucyjnych Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia-Fabrycznej T. K. Kancelaria Komornicza we W. sygn. akt KM 2808/2011, w szczególności zaś zawiadomienia o wszczęciu egzekucji z udziału w spółdzielczym prawie do lokalu oraz zwrotnego potwierdzenia odbioru, powódka powzięła wiedzę o zajęciu udziału dłużnika w spółdzielczym prawie do lokalu 06 czerwca 2012 r. [k. 86 v akt egzekucyjnych]. Tym samym termin do wytoczenia powództwa upływał powódce 06 lipca 2012 r. Skoro zatem powódka wytoczyła powództwo 05 września 2012 r., już tylko na tej podstawie, jeżeli jej roszczenie wygasło, powództwo podlegało oddaleniu. Zauważyć w tym miejscu należy, iż zapewne powódka, co jest stanowiskiem błędnym, termin o którym mowa w art. 841 § 3 k.p.c. liczyła od daty zawiadomienia o przyłączeniu się kolejnego wierzyciela do egzekucji z udziału w kwestionowanym prawie. Nie zmienia to w żadnej mierze faktu, iż o zajęciu przedmiotu wiedziała od 06 czerwca 2012 r.

Na marginesie należy również zauważyć, iż powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie, również co do zasady.

Przywołać w tym miejscu należy też do wyroku Sądu Najwyższego z 14 kwietnia 2011 r. [sygn. akt IV CSK 414/10 LEX numer 1027185], jakkolwiek w nieco odmiennym stanie faktycznym, to znajdującym zastosowanie dla niniejszej sprawy, gdzie czytamy, iż w wyniku orzeczenia separacji małżonków między małżonkami powstaje rozdzielność majątkowa. Do majątku objętego wspólnością ustawową stosuje się odpowiednio przepisy o współwłasności w części ułamkowej (art. 46 k.r.o.). Oznacza to, że po orzeczeniu separacji do przedmiotów majątkowych wchodzących do majątku wspólnego mają zastosowanie przepisy art. 195 i n. k.c., ale tylko wówczas, gdy odpowiednie materie prawne nie są uregulowane odmiennie m.in. w art. 43-45 k.r.o. (np. kwestia uprawnienia do żądania ustalenia nierównych udziałów w majątku wspólnym). Ustawowa transformacja współwłasności łącznej małżonków we współwłasność w częściach ułamkowych nie jest zatem transformacją pełną, skoro poddano ją także innemu niż współwłasność ułamkowa reżimowi prawnemu. Odsyłający do odpowiedniego reżimu prawnego przepis art. 46 k.r.o. niewątpliwie przesądza jednak status prawny poszczególnych elementów majątkowych (rzeczy) objętych uprzednio wspólnością ustawową w tym sensie, że małżonkowie mają równe udziały w każdej rzeczy wchodzącej (do czasu orzeczenia separacji) do majątku wspólnego. Celem powództwa przewidzianego w art. 841 k.p.c. pozostaje zwolnienie od egzekucji zajętego przedmiotu, gdy egzekucja z takiego przedmiotu naruszałaby prawa osoby trzeciej niezależnie od jurydycznej postaci tego prawa. Jeżeli po wydaniu orzeczenia o separacji małżonków do nieruchomości małżonków stosuje się przepisu o współwłasności w częściach ułamkowych (art. 46 k.r.o.), to takie odesłanie przesądza nie tylko status prawny tej nieruchomości (jej współwłasność), ale także - kwestię odpowiedzialności małżonka - dłużnika składnikami majątkowymi tworzącymi jego majątek osobisty w chwili wszczęcia egzekucji (tj. udziałem we współwłasności). W uzasadnieniu zaś Sąd dodaje, co należy odczytać jako kluczowe dla sprawy, że w tej sytuacji, wbrew sugestii skarżącej, dopuszczalność egzekucji pozwanego Banku z udziału małżonka - dłużnika w nieruchomości stanowiącej współwłasność w częściach ułamkowych nie jest uwarunkowana od odpowiedniej aktywności wierzyciela, tj. od uprzedniego zajęcia przez niego prawa żądania dłużnika do dokonania podziału majątku wspólnego (art. 896 k.p.c., art. 912 k.p.c.), wystąpienia na tej podstawie o podział majątku wspólnego i jego przeprowadzenie. Nie ma zatem podstaw do twierdzenia, że do czasu takich czynności wierzyciela ustawodawca tworzy stan ochrony prawnej dla małżonków uzyskujących orzeczenie separacji i taka ochrona prawna mogłaby być realizowana po podstawie powództwa z art. 841 k.p.c. Należy przy tym stwierdzić, że powódka mogłaby żądać zniesienia współwłasności (także spornej nieruchomości) po egzekucyjnym zajęciu udziału małżonka w tej nieruchomości (por. np. powołana uchwała Sądu Najwyższego dnia 5 lutego 2010 r., III CZP 132/09).

W ocenie Sądu rozpoznającego sprawę, egzekucja z udziału w spółdzielczym własnościowym prawie do lokalu mieszkalnego, przypadającego dłużnikowi K. T., nie narusza praw powódki. Udział powódki nie jest bowiem przedmiotem postępowania egzekucyjnego. Złożenie przez powódkę wniosku o podział majątku wspólnego, w którym domaga się przyznania jej całości prawa do lokalu, nie kreuje po jej stronie dodatkowych uprawnień. Zupełnie na marginesie zauważyć należy, iż wbrew twierdzeniom powódki, jak wynika z treści wniosku o podział majątku wspólnego domaga się ona ustalenia, że udziały w majątku wspólnym są równe.

W świetle powyższej argumentacji powództwo podlegało oddaleniu, o czym orzeczono jak w punkcie I. sentencji wyroku.

Orzeczenie o kosztach zawarte w punkcie II. i III. sentencji wyroku Sąd wydał w oparciu o art. 98 § 1 k.p.c., w myśl którego strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Zgodnie z art. 108 ustawy z 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t. jedn. Dz. U. z 2010 r. Nr 90, poz. 594, z późn. zm.) zwolnienie od kosztów sądowych nie zwalnia od obowiązku zwrotu kosztów procesu przeciwnikowi.

O kosztach procesu należnych pozwanym L. S., D. S. i A. S. Sąd orzekł na podstawie powołanych przepisów art. w związku z normą art. 105 k.p.c. (a contrario) zasądzając na rzecz każdego z pozwanych 1/3 kosztów zastępstwa procesowego reprezentującego ich wspólnie pełnomocnika zgodnie z § 2 ust. 1 i 2 oraz § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez

Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 r. Nr 163, poz. 1348 z późn. zm.).

Koszty procesu poniesione przez pozwanego Skarb Państwa – (...)we W. w niniejszej sprawie sprowadzały się do kosztów zastępstwa procesowego wykonywanego przez (...) (w tym również w postępowaniu zażaleniowym), które w oparciu o art. 99 k.p.c. w zw. z § 2 ust. 1 i 2 oraz § 6 pkt 6 i § 13 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 r. Nr 163, poz. 1348 z późn. zm.) wynosiły 5.400 zł.

Stosownie do rozstrzygnięcia oraz w związku ze zwolnieniem powódki od kosztów procesu na zasadzie art. 113 ustawy z 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t. jedn. Dz. U. 2010 r. Nr 90, poz. 594, z późn. zmianami) koszty sądowe obciążały Skarb Państwa, o czym orzeczono jak w punkcie IV. sentencji wyroku.

zarządzenie:

1. odnotować;
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć (...);
3. kalendarz 14 dni;
4. wyłączyć akta egzekucyjne KM 2808/11 i KMS 191/12.

16 sierpnia 2013 r.